

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917010200
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5917010200.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 30. mája 2017 prejednal sťažnosť podanú obvineným F. M., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8T/40/2017-304 zo dňa 17.5.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/40/2017 zo dňa 17.5.2017.

Podľa § 238 ods. 3 Tr. por. p o n e c h á v a obvineného F. M., nar. XX.X.XXXX, vo väzbe, pretože dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. naďalej trvajú.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvineného F. M. n e n a h r á d z a dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného F. M. o prepustenie z väzby z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, č.k. 8T/40/2017-304 zo 17.5.2017, podľa § 238 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por. ponechal obvineného F. M. vo väzbe, nakoľko dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. trvajú. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť matky obvineného F. M. o prepustenie z väzby na slobodu obvineného F. M. zamietol. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. u obvineného F. M. nenahradil väzbu dohľadom mediačného a probačného úradníka.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného zo 17.5.2017 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a po poučení o opravných prostriedkoch obvinený uviedol, že podáva sťažnosť proti všetkým výrokom uznesenia, prokurátor uviedol, že sa sťažnosti proti všetkým výrokom uznesenia vzdáva a obhajca uviedol, že sa pripája k vyjadreniu obvineného.

Dňa 30.5.2017 krajskému súdu bolo doručené odôvodnenie sťažnosti obvineného F. M. prostredníctvom jeho obhajcu, ktorý sťažnosť odôvodnil nasledovne:

„1. V podaní a jeho prílohe doručenom súdu dňa 16.5.2017 som zopakoval svoje argumenty proti väzbe, ktoré som podal v sťažnosti proti rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie, ktorým zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby a doposiaľ nebolo obvinenému doručené rozhodnutie o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie. Súd sa nevysporiadal sni s jediným dôvodom ktorý som uviedol proti väzbe, vôbec sa nimi nezaoberal. Takýto spôsob rozhodovania vnímam ako formálny či formalistický, v príkrom rozpore so základnými zásadami trestného konania ako tieto fixujú ust. § 1 a 2 Trestného

poriadku.

2. Jedinou skutočnosťou, ktorou súd zdôvodňuje svoje rozhodnutie je to, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený a že v súčasnosti sa proti nemu vedie aj iné trestné konanie. Tieto okolnosti samé o sebe dôvodnosť väzby udržať nemôžu. Žiadnu inú skutočnosť o dôvode obžalovaného o ponechaní vo väzbe nemožno z rozhodnutia súdu vysledovať.

3. Čo sa týka žiadosti matky obžalovaného o prepustenie obžalovaného z väzby, súd túto žiadosť nesprávne posúdil a interpretoval. Matka obžalovaného nie je osobou oprávnenou na podanie žiadosti o prepustenie obžalovaného z väzby. Jedinou osobou oprávnenou k podaniu takej žiadosti je obvinený (ust. § 79 ods. 3 TP), žiadosť môže za neho podať i jeho obhajca (ust. § 44 TP). Žiadosť inej osoby nie je podaním spôsobilým k rozhodovaniu o dôvodnosti trvania väzby. Preto na žiadosť matky obžalovaného nemôže súd rozhodovať v merite veci, nemôže obžalovaného ani prepustiť ale ani nemôže žiadosť zamietnuť. O takejto žiadosti súd nemal konať a matku mal len o tom písomne upovedomiť. Túto žiadosť treba pre účely trestného konania posúdiť ako vyjadrenie matky obžalovaného, poškodenej, ktorá býva s obžalovaným v jednom byte, že z prepustenia obžalovaného na slobodu žiadne obavy nemá.

4. Súd v písomnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že „odôvodnene možno predpokladať, že skutok spáchal práve obvinený F. M.“.

Obžalovaný vyjadruje výhrady voči takémuto hodnotiacemu úsudku a prístupu súdu. Súd musí svoje závery opierať o vykonané dokazovanie. Súd nemôže vychádzať z predpokladov a už vôbec nie z predpokladu viny obžalovaného. Záver je výsledok získaný poznávacou činnosťou a uvažovaním. Predpoklad je premisa v usudzovaní považovaná bez dôkazu za pravdivú. Pokiaľ teda súd dáva písomne najavo, že pri rozhodovaní v tejto veci vychádza z predpokladu, že skutok spáchal práve obžalovaný, porušuje prezumpciu neviny a tieto skutočnosti nemožno vnímať inak ako zaujatosť sudcu. Nestačí, ak je sudca sám vnútorne presvedčený o svojej nezaujatosti, nezaujatý sa musí javiť aj v očiach strán konania.

Súd musí vzhľadom k článku 5 ods. 3 Dohovoru vychádzajúc z prezumpcie neviny, preskúmať všetky okolnosti svedčiace v prospech i proti existencii dôvodnosti obvinenia a dôvodnosti väzby, ktoré opodstatnia odchýlku od pravidla rešpektovania osobnej slobody a viesť ich vo svojom rozhodnutí. Argumenty proti prepusteniu z väzby nesmú byť všeobecné a abstraktné, ale musia odkazovať na špecifické skutočnosti a špecifické osobné pomery, ktoré by väzbu aj naďalej odôvodňovali. Napadnuté rozhodnutie tieto atribúty evidentne nespĺňa. Je formálne, argumentačne nepodložené, nepreskúmateľné a nesprávne.

Z uvedeného je evidentné, že všetky výroky napadnutého rozhodnutia sú nesprávne a rozhodnutie bolo vydané v konaní v ktorom boli porušené ustanovenia Trestného poriadku, ktoré mohli nesprávnosť výroku spôsobiť.

Navrhujem preto, aby nadriadený súd podľa ust. § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil vo všetkých jeho výrokoch a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa ust. § 238 ods. 3 a § 79 ods. 1 Trestného poriadku prepustí z väzby na slobodu“.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti obvineného F. M..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov uvedených v § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali predpoklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 83 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Každé pozbavenie slobody musí byť „zákonné“, t.j. musí byť vykonané „v súlade s konaním ustanoveným zákonom“ a okrem toho každé opatrenie, ktorým je jednotlivec pozbavený slobody, musí byť zlučiteľné s účelom článku 17 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým je ochrana jednotlivca proti svojvôli.

Krajský súd sa stotožnil s výrokmi uznesenia súdu prvého stupňa napadnutými sťažnosťou, ktorým podľa § 238 ods. 3 Tr. por. bol obvinený F. M. ponechaný vo väzbe, pretože dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. trvajú naďalej a ktorým podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd prvého stupňa väzbu obvineného F. M. nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Výrok uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým zamietol žiadosť matky obvineného o prepustenie z väzby, nepovažuje krajský súd za súladný so zákonom, aplikácia ustanovenia § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výrokovej časti uznesenia súdu prvého stupňa je nadbytočná a na druhej strane súd prvého stupňa nerozhodol samostatným výrokom o žiadosti obvineného F. M. o prepustenie z väzby, ktorú v podstate predniesol pri svojom výsluchu dňa 17.5.2017.

Krajský súd procesným postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. pri rešpektovaní ustanovenia § 195 ods. 1 Tr. por. napravil pochybenia súdu prvého stupňa súvisiace s výrokmi sťažnosťou napadnutého uznesenia vlastným rozhodnutím.

Ustanovenie § 72 ods. 1 Tr. por. má vo svojej podstate informatívny charakter, keď identifikuje jednotlivé rozhodnutia, ktoré sa označujú ako rozhodnutia o väzbe. Použitie tohto ustanovenia pri rozhodovaní o väzbe vo výrokovej časti uznesenia považuje krajský súd za nadbytočné.

Právo žiadať o prepustenie z väzby na slobodu má iba obvinený. Preto za takúto žiadosť sa nepovažuje podanie rodinných príslušníkov o prepustenie obvineného na slobodu. V takomto prípade ide o podnet na preskúmanie dôvodov trvania väzby orgánmi činnými v trestnom konaní alebo súdom v zmysle § 79 ods. 2 Tr. por. Súd prvého stupňa preto nesprávne výrokom rozhodol o tom, že zamietla žiadosť matky obvineného F. M. o prepustenie z väzby na slobodu.

Na druhej strane verbálny prejav F. M. pri jeho výsluchu dňa 17.5.2017, v ktorom uviedol, že by sa chcel stotožniť so žiadosťou jeho matky o prepustenie z väzby a žiadal, aby súd vyhovel jej žiadosti a prepustil ho z väzby, krajský súd v súlade s ust. § 62 ods. 1 Tr. por. vyhodnotil tento prejav ako vlastnú žiadosť obvineného F. M. o prepustenie z väzby.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Zo súdneho spisu (č.l. 297) vyplýva, že Krajský súd v Žiline dňa 16.5.2017 uznesením, sp.zn. 1Tpo/30/2017, zamietol sťažnosť obvineného F. M. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 0Tpo/1/2017 zo dňa 10.4.2017 a nenahradil väzbu obvineného F. M. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Je nesporné, že obvinený F. M. vo svojej žiadosti, ktorú ústne predniesol v konaní pred súdom prvého stupňa dňa 17.5.2017 o prepustenie z väzby, neuviedol iné dôvody ako v predchádzajúcej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, a preto krajský súd vyhodnotil jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu ako žiadosť podanú pred uplynutím zákonom stanovenej lehoty v zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. a z tohto dôvodu ju postupom podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol.

Na tomto mieste krajský súd v krátkosti pripomína s poukazom na obsah vyšetrovacieho a súdneho spisu, že proti obvinenému F. M. je vedené trestné konanie pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., prečin

ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Ružomberok č.: Pv1/17/5508-68 z 2.5.2017, ktorá bola v rovnaký deň doručená Okresnému súdu Ružomberok.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Ružomberok, č.k. 0Tp/1/2017-67 z 1.1.2017, bol obvinený F. M. podľa § 87 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1Tpo/2/2017-79 z 18.1.2017, vzatý do väzby a jeho väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 0Tp/1/2017 z 10.4.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1Tpo/30/2017 zo 16.5.2017, bola zamietnutá žiadosť obvineného F. M. o prepustenie z väzby na slobodu, o nahradenie väzby písomným sľubom a o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Analýzou vyšetrovacieho a súdneho spisu krajský súd zistil, že nedošlo k žiadnej zmene relevantných skutočností skutkového a právneho charakteru, ktoré by zásadným spôsobom zmiernili podozrenie zo spáchania skutkov, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie vyšetrovateľom PZ a podaná obžaloba. Neboli zistené ani ďalšie skutočnosti, ktoré by spochybnili alebo vyvrátili záver o existencii dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvineného F. M..

Nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa v podrobnom odôvodnení napadnutého uznesenia dostatočným spôsobom popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre záver o trvaní dôvodov väzby, pričom hodnotil dôkaznú situáciu na podklade všetkých dôkazov, ktoré boli v priebehu doterajšieho trestného konania zabezpečené. V dôvodoch uznesenia sa zaoberá aj obsahom podnetu matky obvineného F. M. na skúmanie dôvodnosti väzby u obvineného. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, presvedčivé a vychádzajú zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem.

Nadriadený súd opakovane pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa, nadriadenému súdu v podstate nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Podrobné dôvody uznesenia napadnutého sťažnosťou si krajský súd v plnom rozsahu a bez výhrad osvojuje, pričom poukazuje na nasledovné podstatné argumenty súdu prvého stupňa:

„Na základe uvedeného a v súlade s § 238 ods. 3 Trestného poriadku súd preskúmal existenciu trvania dôvodov väzby u obvineného, pričom po dôkladnom oboznámení sa so spisovým materiálom zistil, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu, a odôvodnene možno predpokladať, že skutok spáchal práve obvinený F. M.. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinený F. M. bol 13-krát súdom trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 1 T/54/2014 zo dňa 08.09.2014, právoplatný 08.09.2014, pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetný trest obvinený vykonal dňa 25.11.2014. Okrem toho obvinený je v súčasnej dobe stíhaný aj pre ďalšiu trestnú činnosť, ktorá je vedená na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 1 T/8/2017, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pričom v tejto trestnej veci je vytyčený termín hlavného pojednávania na deň 07.06.2017. Uvedené skutočnosti sú tými okolnosťami, ktoré vedú k reálnej obave, že by v prípade prepustenia obvineného F. M. z väzby, existovala dôvodná obava, že obvinený bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Obvinenému ani viaceré odsúdenia opätovne nezabránili páchať trestnú činnosť, predmetnej trestnej činnosti, za ktorú je v súčasnosti stíhaný sa dopustil voči svojej matke, s ktorou býva v spoločnej domácnosti, a preto súd rozhodol, že obvineného ponecháva vo väzbe, nakoľko dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktoré boli konštatované uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 0Tp//2017 zo dňa 01.01.2017 i naďalej trvajú“.

Podľa názoru krajského súdu je nesporné, že súd prvého stupňa vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil svoje argumenty, ktoré sa vzťahujú na dôvody, na podklade ktorých založil svoje rozhodnutie o trvaní dôvodov väzby aj v súčasnom štádiu trestného konania.

Skutočnosť, že obvinený F. M. sa nestotožňuje s doterajším spôsobom zabezpečovania dôkazov orgánmi činnými v prípravnom konaní a nestotožňuje sa s právnymi argumentmi vyšetrovateľa, prokurátora a súdu prvého stupňa, bez ďalšieho neumožňuje záver o arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré bolo napadnuté sťažnosťou obvineného F. M..

Krajský súd si v plnom rozsahu osvojuje argumenty súdu prvého stupňa, ktorými odôvodnil svoj názor o tom, že procesné prostriedky nahradenia väzby obvineného F. M. nie sú v súčasnom štádiu konania spôsobilé nahradiť jeho väzbu. Dôvody k tejto časti výroku rozhodnutia tak, ako sú uvedené na strane č. 6, druhý odsek písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia, sú dostatočne presvedčivé, jasné, výstižné a krajský súd k nim nemá čo dodať.

Krajský súd v súčasnom štádiu trestného konania v trestnej veci obvineného F. M. nemá žiaden dôvod meniť svoje predchádzajúce, skutkové a právne názory vyjadrené v uznesení zo 17.1.2017 tak vo vzťahu k existencii dôvodov väzby, ako i vo vzťahu k možnosti nahradiť väzbu obvineného F. M. procesnými prostriedkami zakotvenými v Trestnom poriadku. Na svoje skutkové i právne argumenty, ktoré sú uvedené v uznesení z 18.1.2017, odkazuje krajský súd aj v tomto rozhodnutí, keď aktuálne výsledky analýzy vyšetrovacieho a súdneho spisu nedávajú krajskému súdu podklad pre zmenu svojich doterajších názorov.

Kontrolou vyšetrovacieho a súdneho spisu nadriadený súd zistil, že orgány činné v trestnom konaní, ako i súd rozhodujúci o obmedzení osobnej slobody obvineného F. M., rešpektujú zásadu stanovenú v § 2 ods. 6, veta druhá Trestného poriadku a vykonávajú úkony prípravného konania prednostne a urýchlene vrátane rozhodovania súdu o väzbe obvineného F. M.. Možno konštatovať, že prípravné konanie bolo ukončené podaním obžaloby prokurátorkou Okresnému súdu Ružomberok 2.5.2017 a dňa 5.5.2017 bol konajúcou sudkyňou nariadený výsluch obvineného F. M. v súvislosti s rozhodnutím súdu prvého stupňa o väzbe obvineného F. M.. Väzba obvineného F. M. trvá od 30.12.2016 a ani v súčasnom štádiu konania s poukazom na skutkové a právne okolnosti trestnej veci obvineného F. M. ju nemožno považovať za neprimeranú z hľadiska jej dĺžky.

Krajský súd uzatvára, že sťažnostné argumenty obvineného sú len iným hodnotením zisteného skutkového stavu, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa a sú opakovaním dôvodov žiadosti o prepustenie z väzby obvineného F. M. s kladením dôrazu na procesné pochybenia orgánov činných v prípravnom konaní so záverom o procesnej neúčinnosti niektorých dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní. V súčasnom štádiu konania tieto argumenty nie sú podľa názoru krajského súdu spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci záver súdu prvého stupňa o existencii dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. u obvineného F. M. aj v súčasnom štádiu jeho trestného konania, ako i správnosť záveru o neúčinnosti nahradenia väzby procesným prostriedkom - dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu prechádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného orgánmi činnými v prípravnom konaní a súdom prvého stupňa, výsledkom ktorých by bolo prepustenie obvineného F. M. z väzby, prípadne nahradenie jeho väzby zákonom predpokladaným procesným prostriedkom. Pochybenia súdu prvého stupňa, ktoré ale nemali vplyv na zásadne správne rozhodnutie o existencii dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. v súčasnom štádiu trestného konania vedeného proti obvinenému F. M., nahradil krajský súd vlastnými výrokmi tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.